

Füleki Gábor

Hódolat Határ Győzőnek

Őszinte, komoly bálvány-angyalszárny
 csapong velő-látón örvénylő tereken –
 úrbe vetve izzik arcod, kegyetlen csápod
 mered, majd lehull – ennyi a lét, így igaz.
 Idegen tér: a csönd sikolya füled termein zúg-suhan,
 szemed színzárpor vonja gyöngyház-semmi-szürkeségbe.
 Anyagban fürdik kívül-belül a test;
 fenn az agy csigája magába fordul, túllépní önhatárát,
 melyet Te valóban legyőztél, híven nevedhez.
 Kegyetlen, tiszta bölcs! Függyemésztő láng!
 Nincs mese! Nincs félrebeszéd, lélek cukros menedékhelye,
 nyugtató álca, ködhályog a való közönye elé – nem!
 Látni a dolgokat, amint *vannak* – ténybevontan
 igaz, őszinte, tisztán látó szellem.
 Világ, céltalan létegeész – amint áramlik-gyűrűzik önmagában.
 Öregkor könnye, tudástelt elme mindenholházában.
 Látni, elfogadni úrközönyt kemény derűvel.
 Lehet-e meghalnod? – de halatkozni, halni kell...
 Biofilozófus, multi-gondolkodó, ércélú óceán-elme.
 Végtelen magasban lebegsz, kozmikusán, az emberi
 perspektíva törvényein túl figyelsz, észlelsz.
 Merész, nagyszerű embertúli ember, mozgó-villódzó
 kristály az időtlenség és e világ tátongó mélyszerkezetté
 bomló partvonalán, üdv neked!

Győzelegy

Ez csordahorda emlékvesztett emlősemberek inprogramált biomechanikus felejtőcskéje a neuronhiper-szuperkorrózió logton-logikus folyománya. Véges-nagy bölcselmék Isten-látomása: idegpályák szülte, szinkron-szinkráziás, agyonopticzált, fénybogárzó agyunk bioverzum-mása. Koponyaláncok évszázad-horizontív-átban egymásba töltömlő fiziko-kémhatása.

S míg az életittas ifjándi lényben tombton-tombol vasegészséges nyúltagy generálta, kantárizom vezérelte bukó-likas reflexvillongás-teli életöröme, addig a Szemafor Ni! kotor! corticálice szent Zóriumába a bazális ganglionrendszer képezte gáton a sex – huss! – megcsöndesülő/lanyhuló hullámverései nem csaphatnak át többé, így hát legtisztább-tisztádon-tisztán folytathatja létegeész-kristálylaptrükköző elmélkedencségét hüllő-verzumának özöntönösztönzöny multiközményében, hol rohan/szalad/futamlík a tudat elmagányult pusztá kerete – végtelen időn/téren/téridőn keresztül – halál-hallótávtalan –